

શ્રી જીન આત્માનંદ પુસ્તક/૧

સ્વામીનાનંદ

પુસ્તક ૪૮ મુ.

આરમણ

કંપન ૨૦૦૭.

અંક ૬ મે.

તા. ૧૫-૪-૫૧

ચૈલ.

વાર્ષિક લવાજમ ૩૧. ૩-૨-૦ પ્રાસ્ટેજ અહિત.

માટેશ્વરાઃ-

શ્રી જીન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અનુ કે મણ્ણુ કા.

૧ શ્રી આહિનાથ જિન સતવન	(લે. આ૦ લખિધસૂરિજી મ૦)	૧૪૭
૨ શ્રી અંતરિક્ષળ પાર્થનાથ તાર્થ માટે એક મહત્વનો લેખ (લે. મુનિરાજશ્રી જમ્બૂવિજયજી)					૧૪૮
૩ પંચમ શ્રી સુલતસાની જિન સાર્થ સતવન				(લે. ડાક્ટર વલ્લબ્ધાસ નેણુશીભાઈ)	૧૫૦
૪ દંગ	(લે. પ્રે. હિરાલાલ રસિકદાસ)	૧૫૪
૫ વર્તમાન સમાચાર	(સભા) ૧૫૫

આ ભાસમાં થયેલ માનવંતા લાઈઝ મેમ્બરો.

૧ સરવૈધા ખીમચંદ્રાધ મોતીયંદ	પેડ્રત	૩ શાહ પોપલાલ ગોરખનાથ પ્ર. ન. લા. મે.
૨ શાહ ખીમચંદ પરશોતમદાસ પ્ર. ન. લા. મે.		૪ શાહ નગીતયંદ હરખયંદ „
૫ શાહ વાડીલાલ મગનદાલ	,	

લેટ મળશે

વાંબારી નૈન સંધ તરફથી માત્ર સાધુ-સાધીઓને ૧૦૦ આચારાંગસૂત્ર લેટ આપવાના છે. જેઓને મળેલ ન હોય તેઓએ નાચેના શીરનામે કાગળ મોકદી મંગાવવા હ્યાવસ્થા કરવી.

શીરનામું

વિજયકુમાર ચુનીલાલ કુલપગર
C/o માંઠરે આણી કુંપની, ૧૩૬૦ લાવાની પેદ
પુનાસીટી નં. ૨

જલદી મંગાવો. ધણી યોરી નકલો સીલિકે રહે તેમ છે.

કલિકાળસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજકૃત-

શ્રી ન્રિપથિલાકા પુસ્તક ચરિત્ર મૂળ.

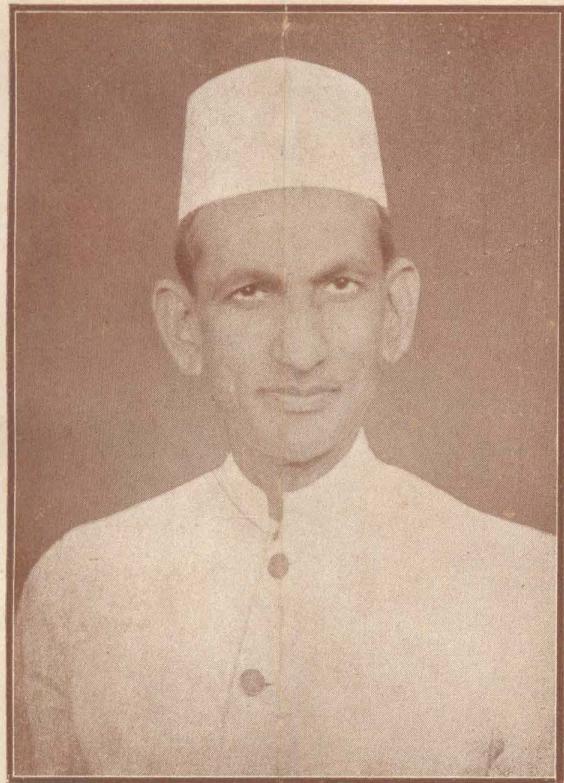
(ખીને ભાગ-પર્ન ૨, ૩, ૪.) (શ્રી અજિતનાથ પ્રલુદી શ્રી ધર્મનાથ પ્રલુદુદી)

ત્રણ પવેમાં સુમારે પચાશ ફેર્માં સુંદર ઉચ્ચ કેન્દ્ર પેપર ઉપર સુંદર શાખી ટાઈપમાં નિર્ણય-સાગર પ્રેસમાં પ્રતાકાર તથા યુકાકારે બને સાધુતમાં છપાધ તૈયાર થયો છે, ૬૭ સુધી વધતી સખ્ત મેંધારીને લઈને સુંદર કાર્ય કરવતાં ધર્મ મહોદેશ ખર્ચ થયો છે. કિંતુ પ્રતાકાર દા. ૧૦ યુકાકારે દા. ૮) પોસ્ટેજ બુદુ. પ્રથમ લાગની બુજ યુકાકારે સીલિકે છે જે જાનલંડારોમાં રાખવા જેવી છે. કિંતુ છ રૂપીયા પોસ્ટેજ અલગ.

સમાચાર—તા. ૧૭-૪-૧૯૫૧ ના રોજ સાહિત્ય અને રાષ્ટ્રીય સેવક ભાઈશ્રી મોતીયંદ ગિરધરલાલ કાપડીયાના થયેલ સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે શોક પ્રદર્શિંત કરવા શ્રી નૈન આત્માનંદ સભાની જનરલ મિટિંગ મળી શોક પ્રદર્શિત કર્યો હતો.

આ સભાના માનવંતા પોટન—

475

સરવૈયા ખીમચંદ મોતીચંદ (શોરડીવાળા)

સુંબધ.

મહોદય પ્રેસ-ભારતનગર.

सरवैया भीमचंद मेतीचंद थेरडीवाणानुं

ज्वन चरित्र.

सौराष्ट्रना गोधा ज्वाना थेरडी गाममां सं. १६५३ ना क्षगण्य शुद्ध १३ ना रोज पिताश्री सरवैया मेतीचंद नारथुदास अने मातुश्री माणीभेनने त्यां शेठश्री भीमचंदलाईनो जन्म थयो हुतो. थेरडी लेवा नाना गाममां जन्म थवा छतां सामान्य डेणवणी त्यां लक्ष छेद्वा ऐ वर्ष पहेलां मुंबाईमां जर्द आणु पत्तालाल पुनमचंद हाईस्कुलमां अंगेल अव्यास करी पंदरमे वर्षे सामान्य व्यापारी अनुकूल सरवीशद्वारा लेवो शळ कर्या. अने निरलिमान अने प्रमाणिक रीते पेतानो धंधे चलाववो तेज ध्येय राख्युं हुतुं.

चाये वर्षे पिताश्रीनो अने चावीशमे वर्षे मातुश्रीनो विद्याग थयो लां सुधी स्थानकवासी जैन धर्म पाणता हुता अने शेठ भीमचंदलाईनुं धंधार्थे गोधा रहेवानुं थतां सारा स्नेहीच्छाना संबंधथी अवारनवार जिन भंहिर ज्वा लाग्या, तेथी श्री श्वेतांबर भूर्ति पूज्ञक जैन धर्म स्वीकार्यो अने पछी श्रद्धापूर्वक धर्म किया करवा लाग्या डे ने संस्कार लघुवयमांथी ८ सांपर्या हुता. पर्युषण्य महा पर्वमां छटु, अफुम, चौसठ पहेली पौषध वगेरे तपवडे आत्मकल्याण पण्य साधे छे. गोरनार, शत्रुंजय, आणुल, राष्ट्रकुपुर, वरकाणा, केशवीयाल, अंतरिक्षल, समेतशिखरल, पावापुरी वगेरे पूर्व अने उत्तर मध्य हिंद अने सौराष्ट्र गुजरात वगेरे स्थगोमां आवेला पवित्र तीर्थेनी यात्रा करी जन्मनुं सार्थक करेल छे.

चतुर्भुजलाई, रायचंदलाई, अमरचंदलाई, मौहनलाललाई, भीमचंदलाई, (पेते) ए पांच बंधुओ अने उभारणेन, सुंदरणेन, ए सर्वे भिलनसार, अने अरसपरस मायागुप्तेन डुटुंभमां वर्ते छे. बंधु रायचंदना स्वर्गवास पछी तेना चार पुत्राने सारी डेणवणी आणी सं. १६६१ नी सालमां पेतानी मावेकीनी पेढीनी स्थापना करी चंदुलाल एन्ड कुं. लाभवाणाना नामथी वडीवट चलावे छे. पेताना धर्मपत्नी चतुरलक्ष्मी, पुत्रो चंदुलाल, चंद्रकान्त, सेवांती, मुत्री लीलावांती, मधुकांता आ सर्व स्वडुटुंभ सर्व पुण्ययोगे आदर्श ज्वन ज्वे छे. आ रीते सामान्य निधिमांथी पुण्ययोगे व्यापारी वृद्ध थतां लक्ष्मी ग्रास थतां यथाशक्ति श्रद्धापूर्वक धर्मसाधना साये साधावतो कर्ये जाय छे.

आवा एक श्रद्धाणु व्यापार निष्प्रात, धर्म बंधु आ सभाना मानवांता पेटन थवाथी अभारो आनंद व्यक्त करीये छीये, अने शेठ भीमचंदलाई हिर्धायु थै आध्यात्मिक, शारीरिक अने आर्थिक लक्ष्मी विशेष विशेष ग्रास करी आत्मकल्याण साधे एम परमात्मानी प्रार्थना करीये छीये.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-કાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૭.

ચૈત્ર

પુસ્તક રૂપ માટે.

વિકલ્પ સં. ૨૦૭૭.

:: તા. ૧૫ મી એપ્રીલ ૧૯૭૧ ::

અંક દ્વારા.

શ્રી આહિનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ:-બોલા નાથસે નીરાલા.)

આહિનાથકુણ યે સેવા, જિનરાજકુણ યે સેવા મોહે પાર કરો.

ધૂસ ભવમેં તરાનેવાલા, જિનરાજ સહી,

ઉસકુણ વાણી દીલકો ખોલે, જો સુને સો નહિ જગ ઝલે;
સથ જીવકા પ્રતિપાલ, જિનરાજ સહી. ૧

મન વચન કાયાસે તું ભજ લે, ગુણુ પ્રસુળ કે દીલમેં સજ લે;
એહીજ મુગતિ દીવાનેવાલે, જિનરાજ સહી. ૨

જિસને જનમ ભરણ ભિટાયા, હમકો સંજમમેં હૈ લિટાયા;
આતમ લઘિધ કે હાતા, જિનરાજ સહી. ૩

આચાર્યશ્રી વિજયલઘિધસૂરિલુ ભાડારાજ

॥ नमः श्रीअन्तरिक्षपार्वनाथज्ञतीर्थ ॥

श्री अंतरिक्षपार्वनाथज्ञतीर्थ विषे ऐक महत्वनो प्रतिभालेख.

श्री अंतरिक्षपार्वनाथभगवानना तीर्थसंभांधी ऐतिहासिक भाष्मिती आ भासिकना ज अगाउना अंडेमां श्री अन्तरिक्षपार्वनाथजी तीर्थ आ शीर्षक नीचेनी लेखभाषा अनी शक्ति तेटां साधनोदारा भेणवाने विस्तारथी हुं जणावी चूकयो छुं, के जेनाथी वाचको सुपरिचित छे. आ लेखमां तेनी ज पूतिङ्गे श्रीअंतरिक्षपार्वनाथतीर्थ संभांधमां भणी आवेदो ऐक महत्वनो धातुनां प्रतिभालु उपर क्वातरेदो लेख आपवामां आवे छे.

सं. २००६ मां अमारुं आडेलामां यातुर्मास हुतुं त्याथी आ वर्षे विष्णुर इरी भादापुर, शेगांव, खामगांव, भखडापुर तथा युहुनिपुर थष्ठ अमारुं अहो जलगांवमां आववुं थयुं. पथमां युहुनिपुर के जे आजथी त्रिषुसो वर्ष पूर्वे लैनेतुं भेदुं केन्द्र हुतुं अने ज्यां अढार जिनालयो हुतां त्यां आके वस्ती धरी जवाथी अधाने लेगां करीने ऐक भव्य जिनमंदिर आधवामां आवयुं छे. त्यांना अधा पापाणु तथा धातुना प्रतिभालु उपरना लेणो. नेंध्या के जे ऐतिहासिक दृष्टिए धणुा उपयोगी छे. ते ज प्रभाष्ये अहो आवीने पछ अहीना पापाणुना श्री वासुपूज्यज्ञवानीना भव्य जिनालयमांनी मूर्तिए उपरना लेणो. नेंधतां श्री अंतरिक्षपार्वनाथभगवाननी प्रतिभाना उद्देखवाणो. ऐक महत्वनो लेख ऐक धातुनां प्रतिभालु उपर भणी आ०यो. अने भारा आनंदने पार न रहो. ए लेख नीचे सुज्ञ छे:—

संवत् १७०५ वर्षे फागुणवदि ६ बुधे श्रीअवरंगावादज्ञातीयवास्तव्यप्राग्वाटज्ञातीयद्वय ?)— शाखायां साठ अमीचंदभार्या वाई इंद्राणिनाम्या स्वकुट(दुं)बश्रेयसे स्वकारितप्रतिष्ठायां श्रीवासुपूज्यज्ञिनविम्बं कारितं प्रतिष्ठितं च तपागच्छाधिराजश्रीविजयसेनसूरीश्वरपट्टालंकार-भट्टारकश्रीश्रीविजयदेवसूरिभिः श्रीअंतरिक्षपार्वनाथप्रतिमालंकृतश्रीसिरपुरुनगरे ॥ शुभं भवतु ॥ श्री ॥

लावार्थ—“ विक्षम संवत् १७०५ ना झागणु वहि ६ ने युधवारे औरंगाबादना वतनी पौरवाडज्ञातिना हृशे (?) शाखाना अभीचंदनी पत्नी ईद्राणी नामनी आहेअ पौताना कुटुंबना कल्याणुने भाटे पौते करावेली प्रतिष्ठामां श्रीवासुपूज्यभगवानतुं जिंब इराऊं अने तपागच्छाधिराजश्रीविजयसेनसूरीश्वरलु भहाराजना पट्टालंकार श्रीविजयदेवसूरिए श्रीअंतरिक्षपार्वनाथभगवाननां प्रतिभाथी अलंकृत सिरपुरुनगरमां तेनी प्रतिष्ठा करा.”

उपरना लेखमां ऐम जणाऊं छे के सं. १७०५मां औरंगाबादना वतनी अभीचंद नामना श्रावकनी पत्नी ईद्राणी नामनी श्राविकाए श्रीविजयदेवसूरिलुभहाराजने हाये अंत-

શ્રીઅંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથજી તીર્થ સંખ્યમાં મહાત્મનો લેખ. ॥

૧૪૬

રિક્ષપાર્શ્વનાથજગ્નાનનાં તીર્થમાં એ ધાતુનાં પ્રતિમાળની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી હતી. આથી એ વાત સિદ્ધ થાય છે કે આજથી વ્રણુસો વર્ષ પૂર્વ શ્વેતાંખરૈનો જ ત્યાં અધિકાર હતો. ઔરંગાખાદમાં તે વખતે નૈનોની ઘણી મોટી વસ્તી હતી. ત્યાં દેરાસરે પણ ઘણું હતાં તેમજ ત્યાં અનેક મોટા મોટા આચાર્યાદિ મુનિરાજેનાં ચાતુર્માસ થતાં હતાં. અંતરિક્ષજી તીર્થથી (શિરપુરથી) ઔરંગાખાદ ૧૨૦ માઈલ જ ફૂર છે. સંભળ છે કે શ્રીવિજયદેવસૂરી-શ્વરણમહારાજ ઔરંગાખાદથી અંતરિક્ષજી પદ્ધાર્યા હોય અને ત્યાં ઔરંગાખાદથી આવેલા શાબકોએ તેમને હાથે પ્રતિષ્ઠા કરાવી હોય.*

આને શ્વેતાંખર-દિગંબરૈના અધિકારનો અગડો ઉપસ્થિત થયો ત્યારથી પ્રત્યેક વૃઘતે શ્વેતાંખરૈ એકાદ મૂર્તિ પણું અંતરિક્ષજીના દેરાસરમાં પદ્ધરાવે તે સામે દિગંબરો સખત વાધ્યો ઉઠાવતા આણ્યા છે. અને આજથી ચાલીશ વર્ષ પહેલાં પૂજ્યપાદશ્રી સાગરાનંદસૂરી-શ્વરણમહારાજ સંધ લઈને ત્યાં પદ્ધાર્યા હતા. ત્યારે ત્યાં સંધ રોકાય તેટલા થોડા દિવસ પૂરતી જ સંધમાં સાથે લાવેલ મૂર્તિને દેરાસરમાં પદ્ધરાવવા સામે પણ દિગંબરોએ સખત વાધ્યો ઉઠાયો. હતો અને ઘણું મોટું તોઝાન મચાયું હતું અને છેવટે બધો તોઝાની માભલો કોઈ સુધી પહેલાંથ્યો હતો; પણ ઉપરના લેખનાં લખાયુથી સ્પષ્ટ જેઠ શકાય છે કે શ્વેતાંખરૈનો એ તીર્થ ઉપર અખાધિત અધિકાર હતો અને ત્યાં બીજાં પ્રતિમાળ પણ દૃશ્યાનુસાર પદ્ધરાવવામાં આવતા હતા. આ દિનેએ જોતાં આ લેખ અંતારિક્ષજીની સંખ્યમાં ઘણો મહાત્મનો અને ઉપયોગી છે.

સં. ૨૦૦૭. ફાલગુન વદ ૮.
શ્રીક્રષ્ણજનજન્મદીક્ષાકલ્યાણક.
મુ. જલગંગ (પૂર્વ ખાનદેશ)

શુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી
મુનિ જમ્બૂવિજય.

* આ ધાતુનાં પ્રતિમાળ શિરપુરથી (અંતરિક્ષજીની) અહીં જલગંગમાં શી રીતે અને ક્યારે આવ્યા તે કંઈ કહી શકતું નથી, કેમકે સામાન્ય રીતે ધાતુની મૂર્તિએ “બલ” હોવાથી એક સ્થાનથી બીજે સ્થાને ગમે ત્યારે કષ્ટ જવામાં આવે છે.

श्रीमहृ देवयं द्रुलक्ष्मी वीशा विहरभान स्तवन मंड्ये पंचम श्री सुज्जतस्वामी जिनस्तवन

स्पष्टार्थ साथे.

सं.—डॉकटर वल्लभास नेणुसीभाई—भारणी.

स्वामी सुज्जत सुहुराया,
दीठां गोणां ह उपाया रे, भनमेहुना जिनराया,
गुणे पूरणे तत्व निपाया,
दृव्यास्तिक नय ठहुराया रे,

भनमेहुना जिनराया. स्वामी १

पर्यायास्तिक नय राया,
ते भूत स्वक्षाव समाया रे.

भनमेहुना जिनराया,
ज्ञानादिक स्व परज्ञाया,

निज कार्ये करणे वरताया रे,
भनमेहुना जिनराया. स्वामी २

स्पष्टार्थः— हे सुज्जतस्वामी! सर्वे स्वप्नां तु आपां कारणे दृव्ये छे पण दृव्यानुं कारणे अन्य दृव्ये होइ शके नहु. तेथी आप स्वयं सिद्ध छो, स्वयं बुद्ध छो, सर्वे परदृव्यांती कामनाथी रहित परम संतुष्ट छो तथा अतींद्रिय, अव्याख्याध, अनुपम, निरुपयरित, स्वाधीन, अपृथग्मूल, अनंत, सहज, आत्मसुखना निरंतर लेक्हा, अनुलप लेनार छो, सुखात्मा छो; मारा चित्तने सुह कर लाग्या छो. अनंत गुणाना निधान आप स्वज्ञतिनुं हर्षन थतां अपूर्व आनंदरूप जलवडे भारुं चित्त सरोवर लारपूर थयु; माटे हे जिनेश्वर! जगतत्रयमां आप ज भव्य छुवोना भनमेहुन छो—ज्ञानादि कालथी लागेला आत्मगुणुरोधक ज्ञानापरण्यादि कुर्मभूमे भाव्य अवश्यं तर तपवडे ह्वर करी पोताना आत्मतत्वनी एव भूत नये सिद्धि करी छे, अर्थात् सर्वे आत्मगुणे संपूर्णे निर्भाव

तथा स्वाधीन करी लीवा छे माटे हवे कंध पण करवानुं आपने बाडी रहु नथी. तेथी आप निष्क्रिय बिरुद्दने संपूर्णे प्राप्त थया छो, अनंतानंदना स्वामी थया छो तथा आत्मधर्मने मविन करवाना तथा लवण्यमधुना निमित्त अग्नान, भिज्यात्व, क्षाय अने योगने सर्वथा अआव होये छे तेथी आपणे डोइ पण गुणे पर्याय, हवे डोइ पण काळे रंग भात्र पण मविन थवाने नथी तथा तेमज ते सिद्धि अवस्थाथी आप डोइ पण काळे चयुत थवाना नथी—दृव्यास्तिक नये आप सदा अवस्थित रही येतनतामा समाता पोताना शुद्ध अनंत पर्यायानुं राज्य योगवो छो, ज्ञानादिक सर्व पर्यायीने स्वकार्य करवामा निरंतर प्रवत्तवो छो अर्थात् ज्ञानगुणवडे अनंत दृव्यना त्रिकाल गुणवर्ती अनंत गुणे पर्यायने समकाले प्रत्यक्ष पण ज्ञाने छो, हर्षन गुणवडे सर्व दृव्येना आस्तात्वादि सामान्य स्वक्षावने समकाले हेजो छो, याचित्र गुणवडे सर्वे परभावाथी निवृत्तपणे अनंत ज्ञानादिक स्वधर्ममां निरंतर रमणे करी छो ए आपातुं आत्मवीर्य ते पण ज्ञानादिक अनंत स्वधर्म परिण्यमावामां वर्ते छे. एम आपना सर्वे पर्यायी पोतपोतातुं कार्य करवामा स्वाधीनपणे वतीवो छो. वणी हे सर्वे नीति भानमां शिरोमणि! दृव्यना यथार्थ स्वदृपने भोध थवा माटे आपे दृव्यास्तिक अने पर्यायास्तिक ए ए मुख्य नये। ठराव्या छे. तेमां सर्वे नयने समावेश थाई जाय छे. ते नयना

यथार्थ ज्ञानवडे वस्तुतुं स्वदृप्य यथार्थ साक्षात् वत् ज्ञानाय छे-आसे छे. (१-२)

अंशा नय भार्ग उहाया,
ते विकल्प लाव सुखायारे-भन०
नय चार ते द्रव्य थपाया,
शण्डाइक लाव कहाया रे-भन० ३

स्पष्टार्थः-नय ते पहार्थना ज्ञानने विषे ज्ञाननो अंश छे. वस्तु अनंत धर्मात्मक छे अर्थात् शुद्धादिक हरेक पहार्थमां अनंता धर्म छे. तेमांथी के स्वाभिष्ठ अंक धर्मने मुख्यतामे गवेषे छे, तेमां रहेला औज्ज धर्म प्रति उद्दासीनता राखे छे ते नय छे. ऐम हरेक नये एक अंशने प्रतिपादन करे छे तेथी ते विकल्प वस्तुना स्वाभिष्ठ भार्ग छे; ने एकांते पौताना अलिष्ठ धर्मने ४ स्थापन करे छे तेमां रहेला औज्ज धर्मने तिरस्कारे छे, आणवे छे, अपेक्षा राखतो नथी ते हुर्न्य अथवा नयाभास छे. अने के वस्तुमां रहेला कोइपछु धर्मने तिरस्कारतो नथी अर्थात् तेनी अपेक्षा राखे छे ऐम अताववाने स्यातपह युक्त अभिष्ठ धर्मतुं प्रतिपादन करे छे ते सुनय छे, स्यादाह छे, प्रभाष वाक्य छे ते ४ हे किनेश्वर। आधना परम आगमनुं औज्ज छे. के सर्वे एकांतवाहे रचेदा उन्मत द्वाथीयोना भदने लंजन करवाने सिंह समान छे. वस्तुतुं यथार्थ सर्वांते स्वदृप्य ज्ञानवाहिण्य ज्ञानदृष्टि छे-ते नयना विस्तारथी अनेक लेह छे. कारण उहे वस्तु अनंतधर्मात्मक छे. अने ते अनंत धर्मतुं निरूपण करवाने वयन भार्ग पछु अनंत होय, भाटे जेतवां वयन तेटवां सर्व नयवाह कडेवाय, तो पछु ते सर्वे नयवाहोना संबंध करनारा ऐवा सात अभिप्रायनी कठपनाना द्वारे करीने सात नये. प्रतिपादन करेला छे. तेना नाम-नैगम, अंशड, वयव-हार, द्वनुसूव, शण्ड, समनिरूप, ऐवं भूत. तेमांथी अथभना चार नये द्रव्यार्थिक नयमां, अने

शण्डादि व्रणु नये पर्यार्थिकमां समाय छे. ते व्रणु लाव नय छे. आहिना चार नय ते अविशुद्ध छे अने शण्डादिक व्रणु नय ते विशुद्ध छे. (३)

हुर्न्य ते सुनय चलाया,
ऐकत्व अलेहे ध्याया रे-भन०
ते सवि परमार्थ समाया,
तसु वर्तन लेद गमाया रे-भनमेहुन. ४

स्पष्टार्थः-स्वाभिष्ठ धर्मने गवेषतां औज्ज धर्मेनी अपेक्षा नहि राखनार, औज्ज धर्मेने अपेक्षानार के हुर्न्ये. तेने हरे करी स्वाभिष्ठ धर्मथी ठतर सर्वे धर्मेनी अपेक्षा राष्ट्री, स्थानपदे शोभता सुनय-अनेकांतवाहनी प्रवृत्ति करी, ते अनेकांत-स्थावाहनये वस्तुतुं संपूर्ण स्व-इप्य ज्ञानी सर्वे धर्मी वस्तुथी ऐकत्व तथा अलेह अर्थात् कोई काले बुद्ध नहि पडे ऐम चित्तमां चित्तन करी, धारणा करी. ते सर्वे नयोने परमार्थ ऐकले शुद्ध द्रव्य स्वदृपमां समाया, तजञ्जन्य एक शुद्धात्म अनुभूतिने लोगववा लाग्या. नयोनी वर्तनाइप विकल्पने नाश थये. (४)

क्षुः छे के-

य एव मुक्तवा नयपक्षपातं,
स्वरूपगुप्ता निवसन्ति नित्यं ।
विकल्पजालच्युतशान्तचित्ता,-
स्त एव साक्षादमृतं पिबन्ति ॥

स्याद्वादी वस्तु कहीजे,
तसु धर्म अनंत लहीजे रे; भन०
सामान्य विशेषतुं धाम,
ते द्रव्यास्तिक परिणामरे. भनमेहुना. ५

स्पष्टार्थः-वस्तु अनंत धर्मात्मक छे अर्थात् अनंता धर्मी वस्तुमां समकाले होय छे. ऐम स्वदृप्यादि अतुष्टये वस्तु अस्ति स्वसाववांत छे,

परद्रव्याहि अतुष्टये वस्तु नास्ति स्वलाक्षणं तं क्षे
तेभज नित्य, अनित्य, एक, अनेक, लेद-अलेद,
लज्ज-अलज्ज, वक्ता-वक्त-अवक्ता-वक्त विगेरे
स्वलाक्षणं वस्तु होय छे, माटे जे तेमांथा
स्वादिष्ट एक स्वलाक्षणे अेकांते गवेषीये, निक्षय
करीये तो वस्तुनुं ज्ञान यथार्थ थाय नहीं,
पण जे स्यात् अस्ति, स्यात् नित्य स्थान एक,
विगेरे अनेकांते गवेषीये तो बाडी रहेला धीज
धर्मेनी पण सूखना थाय एम सर्वे वस्तु
स्याह्वाद अनंतधर्मात्मक छे, तेथी स्याद्वाद-
वडे वस्तुमां रहेला अनंत धर्म नो योग्य थाय.

वणी अस्तित्व, वस्तुत्व, द्रूयत्व, अगुरु-
लघुत्व, प्रभेयत्व, सर्व—जे छ मूल सामान्य
तथा अस्ति, नास्ति, नित्य-अनित्य, एक-
अनेक, लेद-अलेद, लज्ज-अलज्ज, वक्ता-वक्त-
अवक्ता-वक्त, परम स्वलाक्षण विगेरे उत्तर
सामान्य स्वलाक्षण वस्तुमां अनंता छे. तथा
ज्ञवमां चेतनता अनुयायी, अनेक विशेष स्व-
लाक्षण छे. तेम धर्मास्तिकायमां गतिसङ्हार्याहि,
तथा अधर्मास्तिकायमां स्थितिसङ्हाय आहि
तथा आडाशमां अवगाहना आहि तथा पुह-
गलमां पूरन, गलन आहि अनंत धर्म छे. ते
अनंत सामान्य स्वलाक्षण तथा विशेष स्वलाक्षणे
आधारभूत जे अस्तित्व धर्म ते सर्वे द्रूयमां
सहाय समझाले परिणुभे छे. (५)

जिनक्षेप अनंत गण्डीजे,
ते द्वित्य ज्ञान ज्ञानीजे रे; भन०
श्रुतज्ञाने नय पथ लीजे,
अनुभव आस्तचाहन ईजे रे. भनमेहुन. ६

स्पष्टार्थः—जिनेश्वर निर्मल ज्ञानानुयायी,
अनंत रमणीय, शुभुना सभूङ, अनंत धर्म
जिराजमान छे, अप्रतिष्ठत महान तेजस्वी,
अधिं एक ज्ञानमूर्ति छे. इद्वित्य विषयथा
अतीत छे, ज्ञानस्वरूपी, ज्ञानगम्य छे, तेथी

तेमने राग-द्रेष्टृप भविनताथी रहित मात्र
शुद्ध द्वित्य ज्ञानवडे ज्ञानी शक्तीये; माटे
जिनेश्वर ते अनंतशुभ्रात्मक अर्थात् जिने-
श्वरना अनंत शुब्लाने शुद्ध नये ज्ञानवुं
तेज चुंदर अनुपम ज्ञान छे. ते माटे अनंत
शुभ्रात्मक जिनेश्वरसे सञ्चयकृप्तारे ज्ञानवा माटे
लाव-समुद्रमां नौडा समान सर्वज्ञ वीतराग-
प्रदपित श्रुतज्ञानना असाधथी सुनय-स्याह्वाद
मार्ग अहं शुद्ध इतीये अने शुद्ध नये ज्ञानी
तत्स्वरूपना अनुभवनो आनंद पानीये-
ज्ञानवीये. (६)

प्रभु शक्ति, व्यक्ति एक भावे,
गुण सर्व रह्या समझावे रे; भन०
माहुरे सता प्रभु सर्वभी,
जिनवयन पसाये परभी रे. भन० ७

स्पष्टार्थः—हे क्रिलोक्य पूज्यप्रभु! आपनी
ज्ञान-दर्शन-सुभ-वीर्याहि सर्व शक्तियो व्यक्ता
अर्थात् निरावरण थाइ छे, अणाधितपणे पौताना
शुद्ध कार्यमां परिणुभे छे, आगामी अनंतकाल
सुधी एमज परिणुभवाने शक्तिमान छे, कोई
पण काले क्षीणुता पामे तेम नथी, कारणु के
द्रूयमां सामर्थ्यपर्याय तथा छती पर्याय अनंत
छे माटे आपनी शक्ति, व्यक्ति एकभावे छे.
तथा आप अमुक वर्तमान समये सर्वे द्रूयना
त्रिकालवतीं पर्यायाने समझाले प्रत्यक्षपणे
ज्ञाना. छे अर्थात् आ समये आवी रीते परि-
णुभे छे, आवते समये अमुक रीते परिणुभये,
पठी धीजे समये अनागतने वर्तमानपणे ज्ञाना
छे अने वर्तमान-परिणुतिने भूतपणे ज्ञाना
छे एम उत्पाद व्ययने लोगवो छे। पण
आपनी कोईपण शक्ति हुवे आवृत नथी के
ने हुवे प्रगट व्यक्त थाय, माटे सर्वे शक्ति,
व्यक्ति एक भावे छे तथा ज्ञानशुद्ध ज्ञानपणे,
दर्शनशुद्ध दर्शनपणे एम आपना सर्वे गुणे

राग-देष-मोह विगेरेथी रहित सभकावे परि-
षुभे छे, कारणु केविषय परिणामना हेतु अज्ञान,
मिथ्यात्व, कृष्णायनो आपे सभूदी नाश कर्या छे.
वर्णी वेम आप अचल सिद्ध स्वक्षेत्रमां वसी
स्वतंत्रपणे अनंत ज्ञान, दर्शन, अनंत सुख,
अनंत वीर्य, अव्याखाता, अटल अवगाहना,
अगुरुलघुत्व, अमूर्तित्व, अजरता, अमरता,
निर्भयता, निरामयता, निराकुलता, निरुधता,
निःस्पृहता, आहि अनंत शुणुञ्जन्य आनंद
सभूहना विलासी थथा छे तेमज दुः पण
संअहुनये आप समान सत्ताधारी छुं. जे
आपनी आज्ञाने भरतके अठावी तदनुसार
सम्यक् पराङ्मणजीवी, सम्यग् दर्शन, ज्ञान,
चारित्रने आहारं-सेवुं तो आप सहश परमा-
नंद लोगने निःसंदेह प्राप्त थाउ. (७)

दुं तो निज संपत्तिना लोणी,
दुं तो परपरिणितिना योगी रे; मन०
तिष्ठ तुम प्रलु भारु रास्वामी,
दुं सेवक तुज गुणप्रामी रे. मन० ८

स्पष्टार्थः——दुं अनाहि कर्म-शत्रुनी
जेवमां पडेवा डोवाथी अनंत काल सुधो
मारी ज्ञानाहि अभूट लक्ष्मीनुं मने दर्शन पण
न मज्युं, सेथी जड-यद जगत लुबनी पेठे
जलना परपौदा जेवी क्षणसंशुर, पराधीन,
ग्राहहाही आलनार, माराथी हृषवती थई
अनेक प्रकारना श्याक, हःण उपज्ञवनार, तेना
काल प्रभाण्ये वर्तनार, सहा अतृप्त राखनार,
जेनो लोग क्षिपाकइवनी पेठे प्राणुधातक ऐवी
जे पुण्यवपरिणिति (पौहगलिक निष्येत) तेमां
दुं लोग-सुख भानी मन्त-तद्वीन थई रह्यो.
मारी कर्तृत्व, लोकतृत्व, आहडत्व, व्यापडत्व,
दान, लाभ, लोग, उपलोग आहि परिणितिने
तद्वगत करी, संसार-परिपाटीने वधारी,
मारी अनुपम अभूट दानाहिक संपदाथी
विचोणी रह्यो पण हे भगवंत! आपतो आत्म

संपदाना लोगमां अंतराय उरनार कर्म
शत्रुनो सम्यक् आरित्रवडे सभूल नाश करी,
अनंत दान, अनंत दर्शन, अनंत सुख,
अनंत वीर्य, अनंत दान, अनंत लाभ,
अनंत लोग, अनंत उपलोग आहि स्वसंप-
दाना लाज भेजवी, स्वाधीन करी निरंतर
निष्ठंटकपणे ज्ञानाहि अचल अनंत निष्ठप-
चरित अनुसार आत्म संपदाना लोगमां अत्यंत
मग्न थया हो तेथा हे प्रलु! आपने ज मारा
स्वामी जाणुं छुं, आपथी ज मारे मनोरथ
पूर्ण थशे, आपना ज दर्शनथा अभूट लक्ष्मी,
मारा उपर प्रसन्न थई मारे स्वाधीन थशे
माटे हुं आपनी सेवाने निरंतर याहुनार
आपनो सेवक आपना ज गुणुञ्जामां संतोष-
वृत्ति धारणु करुं छुं. (८)

ऐ संबधे चित समवाय,
मुज सिद्धितुं कारण थाय रे—मन०
जिनराजनी सेवना करवी,
धेय ध्यान धारणा धरवी रे—मन० ६

दुं पूरण अहं अहमी,
दुं ज्ञानानंद स्वरूपी—मन०
धम तत्वालंभन करीये,
तो हेवयांद्र पढ वसिये रे—मन० १०

स्पष्टार्थः—आपनी सेवामां जे मारुं चित्त
ऐकाय थाय, अलोद संबंध धारणु करे तो
तत्काल मारा उपादानमां सिद्धितुं कारणुपद
उत्पन्न थाय; माटे मे तो निश्चय कर्या छे के-
हे जिनेश्वर! अन्य सुकृत परदृव्यनी सेवा तजु
आपनी ज सेवामां निरंतर वसवुं, आपने
शुद्ध धेय जाणु आपना ज ध्यानमां निश्चल
वृत्ति धारणु करवी, कारणु के हे जिनेश्वर! डैध
पण द्रव्यनी कामना आपमां जाणाती नथी तथा
पोताना ज्ञानाहि सर्व पर्याप्ताना आप कारण
तथा ज्ञाता लोकता डोवाथी आप पूरण अक्ष

દુર્ગા (દુર્ગા)

(વે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

અનેકાર્થી શાખા-'દુર્ગ' એ પાદ્ય શબ્દ છે. આ શબ્દ ચાર ભિત્તિ અર્થમાં વપરાયો છે. (૧) 'કણુંકુંદલ' નગરનો એક રાજી, (૨) દંડાકાર વાયપદ્ધતિ યાને એક જાતનો અંધાંશ, (૩) અવનપતિ વગેરે ચોવીસ દંડક અને (૪) દક્ષિણ ભારતનું એક પ્રસિદ્ધ જંગલ. અહીં આ પૈકી તોંલે અર્થ વિશેષતા: અભિપ્રેત છે. 'દુર્ગ'ને અહેલે 'દુર્ગ' શબ્દ પણ વપરાય છે,

દુર્ગપથરણ—ગજસાર મુનિએ રચેલું 'દુર્ગપથરણ' (દંડક-પ્રકરણ) 'દંડક' એ નામથી જૈન જગતમાં જાણીતું છે. જીવવિચાર (જીવવિચાર) અને નવતરતા (નવતરણ)નો અસ્થાસ કર્યો બાદ ફેટલાક આ દંડકનો અસ્થાસ કરે છે. આમાં ૪૪ ગાથા છે. 'અરતર' ગચ્છના જિનિદંસ મુનીશ્વરના રાજ્યમાં ધ્વનિશનના શિષ્ય ગુજરાતે ચોવીસ જિને-શરને ચિહ્નિસિંહે આ કૃતિ રચી છે. એના ઉપર કર્તાએ જાતે વિ. સં. ૧૫૪૮માં પાઠથુમાં સંસ્કૃતમાં અવયૂરી રચી છે. વિશેષમાં આ દુર્ગપથરણ ઉપર ક્ષાનુચન્દ્રગણિના પદ્મલંકાર ઉદ્ઘાનનસસ્તુરિના શિષ્ય રૂપચન્દ્ર વિ. સં. ૧૬૭૫માં સંસ્કૃતમાં વૃત્તિ રચી છે. મૂળ, ઉપર્યુક્ત અવયૂરિ અને આ વૃત્તિ તેમજ મૂળના શબ્દાર્થ અને વિસ્તરાર્થ તથા પદ્મવિજય-

છે. રૂપ, રસ, ગંધ, વણું, સંસ્થાન આદ્ય પુરુગલ દ્વારણા કોઈ પણ પર્યાયનો આપને રંચ માત્ર પણ સંશોધ નથી; તેથી આપ પેતાના જ્ઞાન-જન્ય આનંદમાં સંદૂચ લીન છો, તદ્રૂપ છો; માટે આપનું અવલંબન ધારણ કરું છું

ગુણિકૃત ચોવીસ દંડકનું સ્તરન અને ધર્મચન્દ્ર-કૃત આ જ નામનું સ્તરન એક જ પુરસ્કરપે માણે-કાલ મનસુખાધારે ધ. સ. ૧૬૨૭માં છ્યાંયું છે. આ પુરસ્કરના સંપોજક નૈતાર્યાર્થ ઓ વિજયાધસ્તરિ છે.૧

દંડકનો ઉદ્દેશ્ય અને એની સંખ્યા-ઉપર્યુક્ત દંડગ-પથરણની પહેલી ગાથામાં 'દુર્ગ' શબ્દ વપરાયો છે અને એની બીજી ગાથામાં ૨૪ દંડકનાં નામ દર્શાવાયાં છે. આ ઉપરથી એ પ્રશ્ન ઉદ્દેશ્યને છે.

- (૧) 'દુર્ગ' શબ્દ પહેલવહેલો ક્યાં વપરાયો છે?
- (૨) દુર્ગની સંખ્યા ચોવીસની ડાણે નિયત કરી?

જૈન સાહિસની દાખિએ આદ્ય સ્થાન લોગનનાર આગમેમાં 'દુર્ગ' (દંડ્ય) શબ્દ મળે છે એટથું જ નહિ પણ એની સાથે સાથે એની સંખ્યાને લગતો ઉદ્દેશ્ય પણ જોવાય છે. દા. ત. ઢાણ નામના

૧ વિશેપ માહિતિ માટે જુઓ મારો વેખ સંગહુણી (સંમ્રાહુણી). આમાં જે વિવિધ સંગ-હુણી ગણાવાધ છે તેમાં પંચનિગંડસંગહુણી ઉમેરાવી ધરે.

કારણ કે જેમ કાઢતા અવલંબને દોડું જરૂમાં તરી જય તેમ હું આપતા અવલંબને આ જયંકર લવાર્ણિવમાંથી તરી, ઢેવમાં ચંદ્રમા સમાન શુદ્ધ સિંહ પરમામ અવસ્થાને પ્રાસે થઈશ. (૮-૧૦)

તોળ અંગ(હા. ૧ સુત ૫૧)માં આ ત્રણ વાર વપરાયેલ છે. પ્રસ્તુત પંક્તિઓ નીચે મુજબ છે:—

“ એગા નેરહ્યારાં વગગણા, એગા અસુર-
કુમારારાં વગગણા, ચउવીસદંડઓ જાવ વેમા-
ગિયારાં વગગણા । ”

“ એવં ચउવીસદંડઓ ભાળિયવો । ”

“ જસ્સ જતિ લેસાઓ એ અટુ ચઉવીસ-
દંડયા । ”

ચોવાસ દંડો પ્રમાણેનું નિરપણ વિયાહૃપ-
ણુષુત્તિ નામના પાંચમાં અંગમાં તેમજ પણજુવણા
નામના ચોથા અંગમાં વિસ્તારથી જોવાય છે.^૧
પણજુવણાના ૩૬ મા-છેલ્લા પય(૫૬)માં ચઉવીસા
દંડગા એવો પાઠ છે. આમ અહીં ‘દંડગ’ શબ્દ પણ
છે અને એવો ચોવીસની સંખ્યા પણ દર્શાવાઈ છે.

અર્થ—દંડગ (સ. દંડક)નો અર્થ શોઃ છે એ
પ્રશ્ન દવે વિચારીશું.

હાથ(સ. ૫૧)ની ટીકા(પત્ર ૨૮ આ)માં
અભયદેવસ્સરિએ નીચે મુજબની પંક્તિદારા દંડનો
અર્થ ‘વાક્ય-પદ્ધતિ’ કહેવી છે:—

“ ‘ચઉવીસદંડડ’ ચિ ચતુર્વિશતિપદપ્રતિ-
બદ્ધો દણ્ડકો વાક્યપદ્ધતિશતુર્વિશતિદણ્ડક:”

દંડગપયરણુ (ગા. ૨) ઉપરની ઇપચન્દ્રકૃત
વૃત્તિમાં આ સંખ્યામાં નીચે મુજબ ઉત્તેખ છે:—

“ અથ ‘દણ્ડક’ શાબ્દેન કિમુચ્યાતે તદાહ-
તજ્જાતીયસમૂહપ્રતિપાદકત્વે ક્ષેયમિત્યર્થઃ । ”

અર્થાત് ‘દંડક’ શબ્દથી તે જરૂરના સમુદ્દરથું
પ્રતિપાદન જાણવું એટલે કે તે તે જીવેના સમૂહનું
ગ્રહણ કરવું.

દંડગપયરણુના વિસ્તારાર્થ (પ. ૧૦-૧૧) માં

૧ અભયદેવસ્સરિએ વિયાહૃ૦ (સ. ૧, ઉ. ૧;

સુત ૧૫)ની ટીકા (પત્ર ૨૮ આ)માં ‘યતુર્વિ-
શતિ-દંડક’ એવો પ્રયોગ કર્યો છે.

શ્રીવિજયોદયસ્સરિએ કહ્યું છે કે “ કેને વિષે જીવ
સ્વકૃત કર્મનો દંડ પામે તે ‘દંડક’ કહેવાય. ”

આના ઉપર ટિપ્પણીએ નીચે પ્રમાણે ઉત્તેખ
કર્યો છે:—

“ એકાથુંક સરખો પાઠ જેની અંદર આવે તે
દંડક કહેવાય છે. જેમ ‘ ઉલ્લ-નલ્લ-ણલ્લ-ઘલ્લ-મલ્લ
ઇલ્યાદિ ગતૌ ’ એ દંડક ધાતુ કહેવાય છે.

આ પ્રમાણે જે અહીં ‘દંડક-ધાતુ’ એવો
પ્રયોગ કરાયો છે તે માટે ડાઈ આધાર સુચવાયો
નથી તો તેમ કરવા તેણો કૃપા કરશે ?

‘ દંડક ’ છંદ-સંસ્કૃતમાં જલનાતના છંદ છે.
એમાંના એકનું નામ દંડકરે છે. એમાં ૨૭ થી
માંદીને ૬૬૬ સુધીના અક્ષરો હોય છે. આ પૈકી
પહેલા છ અક્ષર ફ્રસ્ત હોવા જોઈએ એટલે ક એ
નાણથી જોઈએ અને ત્યારપણીના નાણ નાણ અક્ષરો-
વાળો દરેક સમુદ્દર રગણ, યગણ કે સગણ હોવો
જોઈએ. શોભાન-સ્તુતિનો શ્લો. ૬૩ તેમજ ચૈન્દ-
સ્તુતિનો શ્લો. ૬૪ એ અર્થાત્-દંડકમાં છે.
માલતીમાધ્વ (અંક ૫) માં ‘સાંભામ’-દંડકમાં
પદ છે. મુનિસુન્દરસ્કૃત ઉદ્દીપિંદ્રમાનાજિન-
સ્તુતિ ‘ગગન’ દંડકમાં છે. ડાઈક રચેલી સાધારણું
જિલ્લાન સ્તુતિ ‘ઉદ્ધામ’-દંડકમાં છે. વિજયદાનસ્સરિના
શિષ્ય સકલયન્દે જે પ્રાર્થિજિન સ્તવન ૩૦ પોંમાં
વિવિધ છંદમાં રચ્યું છે તેમાં ૨૪ મું પદ દંડકમાં
છે. આ રત્નન જૈન સ્તોત્રસમુચ્ચય (પૃ. ૫૭-
૬૬)માં છપાયું છે.

૨ વિશેષ માહિતી માટે જુઓ શોભાન મુનીશ્વર-
કૃત સ્તુતિચતુર્વિશતિકા (શ્લો. ૬૩)નું મારું
રપ્ષીકરણ (પૃ. ૨૮૭-૨૮૮).

૩ આ સ્તુતિ-ચતુર્વિશતિકાની સંસ્કૃતભૂમિકા (પૃ. ૧૧૨-૧૧૩)માં મેં આપી છે.

૪ આ માટે જુઓ ઉપર્યુક્ત ભૂમિકા (પૃ.
૧૧૩-૧૧૪).

પ્રાચીન ગુજરાતી છંદો[એક ઐતિહાસિક સમાલોચના] માં પૃ. ૭૬-૭૭ માં આ પુસ્તકના પ્રણોત્તા શ્રી રામનારાણુ વિશ્વનાથ પાઠક 'દંડક' અને 'જાતિ-દંડક' વિષે નીચે મુજબ ઉલ્લેખ કર્યો છે.

"આપણે બોડી રચનાથી પ્રારંભ કરી બગ્રીશી રચના સુધી આવ્યા. આથી લાંઘી રચનાઓ આવે છે, તેને આપણે સંસ્કૃત વૃત્તોના દંડકને અનુસરીને જાતિદંડક કહીશું. છંદોભાકર પણ અને માત્રિક દંડક જ કહે છે. મહાપુરાણમાં એ નાણ જગાએ તે વપરાયા છે. તેની પંક્તિઓમાં દાદાનાં આવર્તનો આવે છે અને એ આવર્તનોની સંખ્યા પણ દરેક પંક્તિમાં એક સરખી હેતી નથી... મહાપુરાણમાં ૧૪-૨, ૨૦-૫, વગેરેમાં તે વપરાયેલી છે."

સંસ્કૃતનો દંડક છંદ ગુજરાતી કટાવતું^૧ રમરણ કરાવે છે.

દુચિત-દંડક-સ્તુતિ—આને દંડક-સ્તુતિ તેમજ અદ્ભુતદંડકસ્તુતિ પણ કહે છે. એના કર્તા 'ભરતર' ગચ્છના જિનેથેરસુરિ છે. આની એક હાથપોથી લાંડારકર પ્રાચ્ય વિદ્યાસંશોધન મંહિરમાં છે. એમાં આ કૃતિ ઉપરની પુષ્પસાગરના શિથ્ય મહારાજે વિ. સં. ૧૬૨૪માં જે દીકા રચી છે તે પણ છે. આને પરિચય મેળે "જૈન હરત-વિભિત પ્રતિઓતું વર્ણનામક સૂચિપત્ર"માં પંદ્રેક વર્ષો પર આપ્યો છે પરંતુ એને લગતો વિદ્યાગ ક્યારે છપાશે તે કહેવાય તેમ નથી.

દંડક-સ્તુતિ-જ્ઞાનવિજ્યના શિથ્ય માનવિજ્યો વિ. સં. ૧૭૦૬માં વીરને ઉદ્દેશને આ કૃતિ રચી છે. એક અણાતકર્તૃક દંડક-સ્તુતિ પણ છે અને એના ઉપર ડોઈકની દીકા છે.

દંડક-અમૃતસાગરગણ્યો વિ. સં. ૧૭૦૭માં ૩૮ ગાથામાં આ કૃતિ રચ્યાનો ઉલ્લેખ જિનરતન-કોશા (ભા. ૧, પૃ. ૧૬૬)માં છે. અહીં એક અણાતકર્તૃક દંડકની નોંધ લેવાઈ છે. સાથે સાથે એના ઉપર સમયસુંદરની તેમજ દ્વારાની દીકા

તેમજ ડોઈકની અવચૂરિ હોવાનો ઉલ્લેખ છે. આ અણાતકર્તૃક કૃતિ તે કઈ? ગજસારે જે દંડગપગ-રણ રચ્યું છે તેમાં તો ૪૪ ગાથા છે એટલે એનાથી તો આ કિન્ન જ હોવી જોઈએ.

જિનરતનકોશા (ભા. ૧, પૃ. ૩૫૨)માં ઉપ્રદૂર્ભા ગજસારની કૃતિને વિચારપ્લટિનિશિક કહી છે અને એમાં ૪૦ ગાથા, નહિ કે ચુંમાલીસ ગાથા હોવાનો ઉલ્લેખ છે. આ ગાથાનો અંક ભાંત લાગે છે. એના ઉપર દ્વારાની દીકાનો નિર્દેશ કરતી વેળા એમને સાનુચન્દ્રના શિથ્ય, નહિ કે પ્રશિષ્ય કહ્યો છે. ધાખરાયાર્થે પણ ગજસારની આ કૃતિ ઉપરથી દીકા રચ્યાનો અહીં ઉલ્લેખ છે.

ગણુનાનદંડગપગરણ (ગા. ૨)માં ૨૪ દંડકા ગણ્યાવાયા છે ખરા પરંતુ આ સંબંધમાં ધાખું (સુત ૫૧)ની અભિપ્રાયસુરકૃત દીકા (પત્ર ૨૬ અ) ગત નીચે મુજબતું અવતરણ એ કરતા પાચેક સૈકા જેટલું તો પ્રાચીન હોઈ એ હું રણૂ કરું છું:-

"નેરદ્યા ૧ અસુરાદી ૧૦ પુઢવાહ ધ બેંદિયાદ્યો ચેવ ૪।

નર ૧ બંતર ૧ જોતિલિય ૧ વેમાણી ૧ દંડથો એવ ૪॥"

આમ અહીં નૈરયિકનો એક, અવનપતિના અસુરકુમાર ધત્યાદિ દસ બેદના દસ, પૃથ્વીકાય, જ્વલણાય, અગ્નિકાય, વાયુકાય અને વનરપતિકાય એમ પાંચ, દૌનિદ્રય, મીનિદ્રય અને અતુરિનિદ્રય તેમજ પંચ-નિદ્રય તિર્યાંચના ચાર તેમજ મતુષ્ય, વ્યંતર, જ્યોતિષ્ક

૧ ગોવર્ધનરામે વર્ષાના વર્ષાનંદ્રય કાંયમાં 'કુટાવ' છંદ વાપર્યો છે. એમની પહેલા નરમંહે વાપર્યો છે ખરા પણ ગોવર્ધનરામને આમાં અનન્ય સિદ્ધિ મળી છે.

૨ જુઓ જિનરતનકોશા (ભા. ૧, પૃ. ૧૬૬).

૩ આની એક હાથપોથી વિ. સં. ૧૬૫૪માં લખાયેલી છે.

એ પ્રશ્નેકનો એકેક દંડક એમ ૨૪ દંડકો છે.

અહીં એ પ્રશ્ન ઉદ્ઘાટને છે:-

(૧) ભવનપતિના દસ દંડકો ગણ્યાવાયા છે તો નૈરયિકાના સાત અને બ્યંતરના અને જ્યોતિષ્કના એમના ભેટોની સંખ્યા જેટલા દંડક કેમ ગણ્યાવાયા નથી?

(૨) સંમૂહિંદ્રમ તિર્યંચ અને સંમૂહિંદ્રમ મનુષ્યનો એકેક દંડક દંડગપ્યરણુમાં કેમ ગણ્યાવાયા નથી?

પ્રથમ પ્રશ્નના એ ઉત્તરો ઉપ્યુક્તા ટિપ્પણી (પૃ. ૧૦)માં અપાયા છે:-

(૧) “ગ્રાયઃ સાતે નરકમાં સરખા પાઠ આલાવા ‘નેરહૃદા’ શંદે કરી સિઙ્ગાતોમાં ધાર્યાં કરી હેખ્યાય છે, માટે તે એક દંડક લાખુવો અને દશ ભવનપતિઓમાં ધાર્યાં કરી ‘અસુરકુમારા, જાવથળિયકુમારા’ ધર્ત્યાદિ શંદોવડે અલગ અલગ આલાવાઓ સૂચના છે. માટે તે દશ દંડકો સમજાય છે, તે જી રીતે એકનિયતા અધિકારમાં ધાર્યે આગે પુઢવિકાહૃદા ધર્ત્યાદિ શંદોવડે અલગ અલગ આલાવાઓ જેવાય છે માટે તેના પાંચ દંડકો અલગ જાણ્યાય છે.”

(૨) રલન્પ્રભા તથા શર્વરાપ્રભા એ એ નરકાની વચ્ચે એના આધારણ્ય ધનોદ્ધિ, ધનવાત, તનુવાત અને આકાશતું અંતર છે ખર્દં પણ અસુરકુમાર અને નાગકુમારના આવાસેની વચ્ચે જેમ નરકના પ્રસ્તર(પાથડા) તું અને નારકી છુનેતું અંતર છે તેવું કોઈ અંતર તેવી રીતે સાત નરકો પૈકી એક ભીજની વચ્ચે નથી. આને લધને સાતે નરકના નારકી ભવો, અધ્યવહિત ગણ્યાય છે અને એથી એ તમામનો એક દંડક ગણ્યાય છે. ભવનપતિના અસુરકુમારાદિ દસ પૈકી એક ભીજની વચ્ચે નરકના પ્રસ્તારતું અંતર છે એ દ્વેના અલગ અલગ દંડક જાણ્યાય છે. બ્યંતરામાં તેમજ વૈમાનિકામાં

અનેક બેદ છે, પરંતુ એક ભીજા વચ્ચે અંતર નથી. એથી બ્યંતરાનો એક દંડક અને વૈમાનિકનો પણ એક જ જાણ્યાય છે.

૨૪ દંડક ગણ્યાવનારા અવતરણુમાં ‘નર’ એમ લખ્યું છે, નહિ કે ગર્ભાજ એટલે એને અંગે પ્રશ્ન ઉપરિથત થતો નથી. દંડગપ્યરણુ (ગા. ૨).^૧ માં ગર્ભાજ તિર્યંચ અને ગર્ભાજ મનુષ્ય એમ ગણ્યા કરાઈ છે એટલે અહીં પ્રશ્ન રથાને છે. એનો ઉત્તર શ્રોવિજયોદ્યસ્તરિએ એ આપ્યો છે કે “સંમૂહિંદ્રમ તિર્યંચ તથા સંમૂહિંદ્રમ મનુષ્યને કંધક વખત તિર્યંચ તથા મનુષ્યના દંડકમાં અંતર્ગત કરેલ છે.” (પૃ. ૧૦)

શંકસ્તવાદ દંડક—

‘કલિકાલસર્વતું’ હેમયન્દસ્તરિએ યોગશાસ્ત્ર (પૃ. ૩, ૧ શલો. ૧૨૪)ની રચાપણ વૃત્તિમાં કેટલાંક સૂત્રને અંગે ‘દંડક’ શંદે વાપર્યો છે. જેમકે

શક્કસ્તવાદિર્મિર્દણ્ડકાઃ। (પત્ર ૨૧૨ અ) અને પ્રણિપાતદણ્ડકસૂત્રં (પત્ર ૨૧૬ અ).

પહેલા ઉલ્લેખથી એ વાત રૂપી થાય છે કે શંકસ્તવ તેમજ ભીજા કેટલાંક સૂત્રો ‘દંડક’ કહેન્યાય છે.

૨૧૬ અ પત્ર માં પચિ પ્રકારનાં પ્રણ્યામતું નિર્પણુ કરતી વેળા ‘સતવદંડક’ એવો પ્રેરીગ કર્યો છે અને આ નિર્પણુના સમર્થનાથેં એક ગાથા અવતરણુપે આપ્યો છે. આ ગાથામાને પૂર્વીં છું અહીં નોંધું છું, કેમકે એમાં ‘દંડગ’ શંદ કે—

નવકારેણ જહુના દંડગણુહજુગલ મજ્જ્હમા જેયા।

૧ “નેરહૃદા અસુરાઈ પુઢવાઈ બેદિયાદાઓ ચેવ | ગણ્યતિયમળુસ્તા બંતર જોહસ્તિય વેમાણી ||”

અહીં ‘બેદિયાદાથ’થી દીનિધિ, ત્રીનિધિ અને અતુરિનિધિ એમ નથી જ દંડક ગણ્યાવાય છે.

હુરિભદ્ધસ્કુર્ઝીત લલિતવિસ્તરમાં ‘પ્રખ્યિપાતઃ દંડક’ એવો ઉદ્દેખ છે.

સામાયિક લેવાની વિધિમાં “સામાયિક-દંડક ઉચ્ચારાવેણુ” એમ બોલાય છે. આથી સામાયિક સૂત્રને પણ ‘દંડક’ સંગ્રહદે નિર્દ્દેશાય છે એ વાત ઇલિત થાય છે. એવી રીતે ‘પોસહ-દંડગ’ ને પ્રયોગ જેવાય છે.

‘દંડળાંત’ કૃતિએ-ભાંડરકર પ્રાચ્યવિદ્યા સંશોધન મંદિરમાં સરકારી માલિકીની ને લગભગ ૨૫૦૦૦ હાથપોથીએ. છે તેમાં જૈન દર્શન અને સાહિત્યની લગભગ ૫૦૦૦ છે. એમાંની એક તાડપત્રીય ગોથીમાં અનેક નામી મોટી કૃતિએ છે. પહેલી કૃતિ ‘અદિહુણુ’ સ્તોત્ર છે. આ ગોથીમાં ગ્રાયમબષ્ઠાણુદંડગ નામની એક ગવાત્મક લધુ કૃતિ અદ્ધમાગદીમાં છે. એ વિનયમૂર્તિં ગૌતમસ્વામીના વણુનરૂપ છે અને એ આગમમાંથી ઉદ્ધૃત કરાયેલી જણાય છે. આમ એ લદે સ્વતંત્ર કૃતિ ન હોય છતાં અહીં ને ‘દંડગ’ શાન્દ વપરાયો છે તેની નાંખ લેવા માટે એ ઉપયોગી છે. આ ગોથીમાં વીસઠાણુગાધતવદંડગ (વિંશતિરથાનકાદ તપો દંડક) નામની પણ એક નાનકડી કૃતિ છે. એવી રીતે સમતાદંડગની પણ એક લધુ કૃતિ છે. આ તણે

૧ જુઓ ૩૫૦ ડે. ક્રેતાંભર સંસ્થા (રત્વામ) તરફથી ધ. સ. ૧૬૩૪ માં છપાયેલી આવૃત્તિ (પત્ર ૩). પત્ર ૩૧માં “પ્રખ્યિપાતઃ દંડક” એવો ઉદ્દેખ છે.

કૃતિએ વિષે મેં જૈન હુસ્તલિભિત પ્રતિઅનું વણુનાત્મક સ્થાયિપત્ર (ભા. ૪)માં નિર્દેશ કર્યો છે.

દિગંબરીય પ્રયોગ-દિગંબરો પણ ‘ચોવિસ દંડક’ એવો પ્રયોગ કરે છે, પરંતુ એ માટે એમની પાસે પ્રાચીનમાં પ્રાચીન શી આધાર છે તે જાણવું બાકી રહે છે. વળી એમની કષ્ટ વિશ્વસનીય કુતિમાં ‘દંડક’ નો અર્થ અને એવી સંખ્યા દર્શાવેલે છે તે વિષે પણ કોઈ વિશેષજ્ઞ સત્રમાણું પ્રકાશ પાડ્યો તો આત્માનંદ થશે.

મહાદંડય-પણુણુવણુના નીલ પથની શરૂઆતમાં એમાં વણુવવામાં આવનારાં ૨૭ દારેનાં નામને રજૂ કરતી એ સંમહ-ગાથા છે. તેમાં બીજી ગાથાના અંતમાં ૨૭ મા દાર તરીકે ‘મહાદંડય’ શણદ વપરાયો છે. આ પણના ૨૭ મા દારનું નિર્પણું કરતી વેળા ‘મહાદંડય’ એવો પ્રયોગ કરાયો છે.

અભયહેવસ્ત્રરિએ ને પણુણુવણુા-તઈય-પય-સંગહુણી રચી છે તેમાં પ્રારંભમાં ઉપરુષા એ સંમહ-ગાથા આપી છે. વિશેષમાં ૧૧૪ મી ગાથામાં એમણે ‘મહાદંડય’ એવો નિર્દેશ કર્યો છે.

આ પ્રમાણે અવકાશ અને અતુકૂળતા અતુસાર મેં “દંડગ (દંડક)” વિષે સામાન્ય પરિચયરે આ લધુ લેખ લખ્યો છે. એમાં જે કોઈ વિશેપ જાણવા જેવી હકીકત રહી જતી હોય તે વિશેષજ્ઞોને સ્વચ્છવા મારી વિસુભિ છે.

વર્તમાન સમાચાર.

તીર્થધામમાં આચાર્યાંનું મિલન.

સૂરિસિંહાટ આચાર્યાર્થ ૧૦૦૮ શ્રીમદ્
વિજયનોમસ્ત્રીધીકરણ મહારાજના પદ્ધતિ
આચાર્ય શ્રી વિજયદર્શનસૂરિલું મ. આઠ શ્રી
વિજયઉદ્ઘાટસૂરિલું મ. અને આઠ શ્રી
વિજયનંદસૂરિલુંમહારાજ આદિ શિષ્યપરિ-
વાર સહિત વઠવાણ કેંપ-સુરેન્દ્રનગરથી વિહાર
કરી ક્રા. સુ. પ્રતિપદાએ શ્રીશાંખેશ્વરલું તીર્થ-
ની યાત્રાએ પધાર્યા હતા.

આ તરફથી પંજાબકેશરી આઠ શ્રીવિજય-
વજ્ઞાભસૂરિલુંમહારાજ આઠશ્રીલાલયકુરતૂર-
સૂરિલું મ. અને પંઠ સમુદ્રવિજયલું આદિ
પરિવાર યાલણપુરથી વિહાર કરી ક્રા. સુ. છણે
શ્રી શાંખેશ્વરલું પધાર્યા.

શેઠ સકરચંદ મેતિલાલ મૂળલું આ
પ્રસંગે મુંખથી રાધનપુર આવી લાંથી
સ્વયંસેવક એન્ડ મંગાવી સૂરિલનું સમારેણ-
પૂર્વક સામૈયું કર્યું હતું. પંજાબ, મારવાડ
વળે આદિ પ્રાન્તોથી પધારેલા લક્તાજનો હુર
સુધી સામે ગયા હતા તેમજ સૂરિસિંહાટનો
સાધુ સમુદ્દરાય અને આઠ મઠ વિજયનીતિસૂરિલું
મહારાજનો સાધુ સમુદ્દરાય આદિ પધારી શાસન-
ની શોલા વધારી સૂરિલું મહારાજ આદિ સમુદ્દરાય
શાંખેશ્વરપાંચનાથલુંના દર્શન કરી આત-
હિત થયો. દર્શન વળે વિધિ કરી મંડપમાં
પધારી આચાર્યશ્રીલાએ તીર્થોન્તિ વિષયે
પ્રલાવશાલી દેશના આપી.

અપોરે શેઠ સકરચંદસાઈના તરફથી આ-
ચાર્યશ્રીરચિત અદ્ધાર્ય પૂજા ઘણા જ ઠાડમાઠ-
થી લાણુવવામાં આવી હતી. મુંખથીલાળા ગવૈયા
શ્રીમનલાલ સંધ્વીએ એક તો અદ્ધાર્યની
સુંદરમાં સુંદર પૂજા ગવૈયા તેમજ પૂજામાં
ઉભય સમુદ્દરાયના આચાર્યો એકત્ર થયેલ
છેલાથી વાતાવરણ ઉલ્લાસમય લાગતું હતું.

ક્રા. સુ. પ્રથમ સાતમે સવારના તમામ
આચાર્ય મહારાજે શ્રી વિજયદર્શનસૂરિ, શ્રી
વિજયોદયસૂરિ, શ્રી વિજયનંદસૂરિ અને શ્રી
વલ્લબસૂરીધરણ, વિજયકસ્તૂરસૂરિ અને પં.
શ્રી સમુદ્રવિજયલું આદિ સાથે મિરાજના અને
સમાજના આધુનિક પરિસ્થિતિમાં આપણું
કર્તાંથી અને ઉજ્જ્વિત તે વિષયે પરસ્પર વાર્તા-
વાપ કરવામાં આવ્યો. પછી મંડપમાં વ્યાખ્યાન
સંકાન્તિ ઉપર પ્રથમ આઠ શ્રી વિજયવહૃલ-
સૂરિલું મહારાજે સ્તોત્રો સંભળાવી ચૈત્રની
સંકાન્તિનું નામ સંભળાયું. સંકાન્તિનું નામ
સંભળાવવાનું કારણ વિગેરે ણાખતો ઉપર
સુંદર પ્રકાશ નાય્યો હતો અને આ માસમાં
આવતા કદમ્બાણુકો આદિની યાહી સંભળાવી
શ્રેષ્ઠ ધર્મસાધન કરવા સૂચયું. અને વિશેષમાં
આચાર્યશ્રીલાએ જણાયું કે-અમારા શુરૂદેવ
શ્રીમદ્ બૃદ્ધવિજયલું (બૂટેરાયણ) મહારાજના અમે વારસદારો આજે સંકાન્તિના દિવસે
એકત્ર થયા છીએ તે ખરેખર પરમ હર્ષનો
પ્રસંગ છે. આ રીતે સાંપદેલ આ સુઅવસરનું
મહાત્મ સમજ એક જ શુરૂદેવના વારસદાર
તરીકે શાસન-ધર્મની ઉજ્જ્વિતિના સુકાર્યો કરવાની
પ્રેરણા અમે મેળવીએ અને ચૈક્યના માર્ગ
આગળ વધી શાસનની વધુમાં વધુ સેવા અના-
વા ભાગ્યશાળી થઈએ એમા અમારી અને
શાસનની શોલા છે.

શ્રી બૂટેરાયણ મહારાજના સુપ્રસિદ્ધ શ્રી
મુક્તિવિજય (મૂલચંદ) લું ગણિ, શ્રી વૃદ્ધ-
વિજય (વૃદ્ધચંદ) લું મહારાજ અને શ્રી
વિજયનંદસૂરિ (આત્મારામ) લું મહારાજ આ
ત્રણે શિષ્યો-પ્રલાવશાળી અને પંજાબી હતા
તેમજ બૂટેરાયણ પણ પંજાબના હતા આ
ત્રણે મહાપુરુષોનો પરિવાર વર્તમાનમાં છે.

અને એમાં વિક્રિન શાસન પ્રભાવક અને વ્યાખ્યાતાઓ છે ઈત્યાદિ સમયોગિત વિચયન કર્યું:

આચાર્યશ્રી વિજયનંદનસૂરિલું મહારાજે જૈન સમાજમાં જે છિન્ન-કિન્નતા છે તે હુર કરી એકમેક થધ શાસનની સેવા કરવા માટે ભાવભીની ભાષામાં પ્રવચન આપ્યું અને વિશેષમાં જણાયું કે-શુભ્રહેવો પંજાના જેથી પંજાનું અમારા ઉપર ઘણું ઝણું છે, આપ વિજયવદ્ધિસૂરિલું મહારાજ આપે પંજામાં વિચરી અમારા બધાનું ઝણું અદ્દ કરી રહ્યા છે તે ઘણી જ ઘુણીની વાત છે.

આચાર્યશ્રી વિજયદર્શનસૂરિલું મહારાજે સમયોગિત ભોગતાં જણાયું કે-આજે જયારે જૈન સમાજ અને જૈનધર્મના રક્ષણ માટે બહારના આવરણો સામે અંદરથાં દરના મતલેદો ભૂતીને ઐક્યતા સાધી જીબા રહેવાની જરૂરત છે તે વખતે વિતંડાવાદો છાડી દેવા જોઈએ. અને આજે થધ રહેવા કાયદાઓથી જૈનધર્મને હાનિ પહેંચે તેવા તરફે હોય તો તેનો સામનો કરવો જોઈએ. આદિ અપોરના આચાર્યશ્રી વિજયદર્શનસૂરિલું મહારાજ, આચાર્યશ્રી વિજય ઉદ્ઘયસૂરિલું, આ. શ્રી વિજયનંદનસૂરિલું મ. આદિ આચાર્યશ્રી વિજયવદ્ધિસૂરિલું પાસે પધાર્યા હતા અને સર્વેંએ શાસનોજ્ઞતિ માટે ખુલ્લા ફિલે ચર્ચા કરી હતી.

શ્રીમહ બુટેરાયણ મહારાજનો સમય સસુધાય આવી રીતે એકમેક થાય તો જૈનશાસન માટે ઘણું કરી શકે તેમ સૌ દશાંતા હતા.

અપોરના પંજાનીભાઈએ તરફથી આચાર્યશ્રી-રચિત સમ્યગ્નાન પૂજા ગવૈયા ચીમનલાલે લણુંની હતી અને રાતના ભાવના રાખ્યામાં આવેલ.

હુર્કુર પ્રદેશો ઉપરાંત અમદાવાદ, મુંબઈ, સુરત, પાટણ, પાલણુપુર, રાધનપુર, પંચાસરા

વળેરે આસપાસના ગામેઠું ભાણુસ સારા પ્રમાણુમાં આવેલું ડોબાથી મેળા જેલું અન્યું હતું. રાધનપુરના શ્રી સંદે આચાર્યશ્રીનુને પોતાને ત્યાં પધારવા અત્યારેહ પૂર્વક વિનંતી કરી હતી.

આમ સુચોઽય મિલન ખાદ પીળ સાતમે આ. શ્રી વિજયદર્શનસૂરિલું મહારાજ આદિ હારિજ તરફ અને આચાર્યશ્રી વિજયવદ્ધિસૂરિલું મહારાજ આદિ આદિ આદીયાણું તરફ વિહાર કરી ગયા.

સેકડા માણસ આચાર્યશ્રીનુને હુર્કુર સુધી વળાવવા ગયા હતા, પંજાન અને પાલણુપુરના કેટલાક બક્ષી કીર્તિલાલ આદિ ભાઈ એનો વળેરે નવ ભાઈલ પગે ચાલી આદીયાણું સુધી ગયા હતા.

ઝીજુવાડા પધારતાં શ્રી સંદે ભાવભીતું સ્વાગત કર્યું અને ઝીજુવાડા શ્રી સંદે આચાર્યશ્રીનુને ઋણું ચાર દિવસની સ્થિરતા કરવા માટે અત્યારેહ લારી વિનંતી કરી. સમય ન હેવા છતાં પહેલાના પોતાના શુરૂઆતા આચાર્યશ્રી વિજયદર્શનસૂરિલું મહારાજની જન્મભૂમી ડોબાથી તેઓશ્રીનું એક દિવસની વધુ સ્થિરતા કરી પ્રભાવશાલી વ્યાખ્યાનોનો લાલ આપ્યો હતો.

અહીં પ્રજાયક્ષુ માસ્તર સુખતાલણું બન્ને દિવસોના વ્યાખ્યાનોનો સાર ગડુંલીમાં શુંથી સલાજનોને સંભળાય્યો.

અતેથી વિહાર કરી એડુ, પાટડી થધ ઉપરીયાલા પધાર્યા. સામૈયું આદિ થયું.

અહીં વીરમગામના ભાઈએ આત્મા. પાટડીના સંદે પૂજા લણુંની, ધ્રાંગધ્રાના રહીથ શેડ પુરુષોત્તમ સુરથંડે સાધારિક ભાઈએની ભક્તિ કરી. અતેથી બજણું, દેહગામ, ધરમક, ગામા પધાર્યા. દરેક ગામમાં સામૈયું આદિ થતાં તેમજ આચાર્યશ્રીનું અને પંચાસ સસુદ-

विजयलुना प्रवचनो थतां तेमज शेठ पुढेषो-
त्तमभाईना तरक्षथी प्रभावनाए। थती हुती.
अन्नाखामां नैन पाठशाला माटे शेठ पुढेषो-
त्तमभाईने पांच वर्ष अने इगनाथभाईने
ए वर्ष माटे हर वर्षना होठसोना हिसाबे मदद
आपी पाठशालाने यातु राखवानी सूचना करी।

हेहुगाममां उपाश्रय माटे शेठ पुढेषोत्तम-
भाईने पांचसो आज्ञा हुता।

धरमठमां पालीताणु। तरक्षथी पधारता
आचार्य श्री विजयहर्षसूरिलु महाराजनो
अचानक मेणाप थयो। आचार्य श्री विजय-
वल्लभसूरीधरलु पासे उक्त आचार्यश्रीलुए
पधारी शासनेन्नितिनी वातो करी।

गामामां पडेलां यार घर हुतां पछु ते
वेपार माटे धांगद्वा याद्या गया हेवाथी
द्वेषरासरनी उपाश्रय अने क्षुतरेना यषु माटे
त्यांना लाई अने शेठ पुढेषोत्तमभाई तथा
इगनाथभाई आहिए दश वर्षने माटे प्रभंध
कर्यो। आचार्यश्री द्वा. व. णीने धामधुमपूर्वक
धांगद्वा पधार्यो। शेठ पुढेषोत्तमसुरथं हे सामैयुं
कर्युं। सामैयामां धधा गच्छे उपरांत स्थानक-
वासी सहृदयेहो पछु संमिलित थया हुता।

ठेणीरीया गच्छना उपाश्रयमां पधार्यो भाव
पडेलां स्वागत गीत थया भाव मुनिश्री जनक-
विजयलुओ अने सभय धण्डा थद्य ज्वाथी
आचार्यश्रीलुओ संक्षिप्तमां भांगलिक संल-
गाव्युं हुतुं। अपोरे शेठलुना तरक्षथी अद्यायर्थ
वतनी पूजा अणुवानमां आपी हुती।

अत्रे ६, ७, द्विवसनी स्थिरता दरम्यान
आचार्य महाराजना ०याख्याननो लाल धण्डाए
लीधी हुतो। द्वा. व. ६ अुधवारे शेठ पुढेषो-
त्तमदास सुरथं हे पोताना भक्तनमां श्रीनवपू
पूजा अणुवानी प्रबावना करी।

अत्रे यातुर्भास करवा सारू विनंती थद्य
रही छे। वठवाणु केव्य अने शहेरना आगेवानो
विनंती करवा आव्या हुतां।

अत्रेथी आचार्यश्रीलु आहि विहार करी
वठवाणु आहि थद्य चैत्रशुहिमां पालीताणु।
पधाररेहो एवी वडी छे।

आचार्य महाराजश्री विजयवल्ल सूरिय-
रलु महाराज सपरिवार चैत्र वडी ४ ना रैज
योटाद मुक्तमे पधार्यो हुता। संकान्ति पर्वनो
महिमा सातमने भद्रदे हुवे पालीताणु मुक्तमे
उपदेश क्षारा ज्यावशे। चैत्र शुह १० ना रैज
पालीताणु। स्टेशन उपर नैन शुद्धकुणमां पधा-
रवे ते द्विवसे सातसेहु नैन बंधुओ पंजाबथी
रपेशयल द्वारा पालीताणु आवशे। श्री वीर
शुद्धकुणमां भिरालु शुह १२ ना अुधवारे मोटा
डाठ माठ साथी सामैयुं थशे अने पालीताणु
शहरमां प्रवेश करशे।

श्री आत्मारामलु महाराजनी जन्म जयन्ति।

परम पूज्य शुद्धेव, प्रातःस्मरणीय श्रीमह
विजयानहसरीधरलु (आत्मारामलु) महा-
राजनी जन्म जयन्ति चैत्र सुही १ ता. ७-४-५१
शनीवारे राषेता मुज्ज्य आ सला तरक्षथी श्री
सिद्धायणलु तीर्थ उपर धूप उत्साहपूर्वक
धामधुमथी उज्ववामां आपी हुती।

आ प्रसंगे श्री नैन आत्मानंद सभानां
हेवेदारो, कार्यवाहक समितिनां सभासहो,
लाईक्सेम्बरो, शुद्धेवनां लक्ष्मो तथा स्टाइना
माणुसो पालीताणु। खाते सारी संज्ञामां
उपस्थित थया हुता। आ द्विवसे शनुंज्य
गिरिराज उपर श्री आहीधर लगवाननी मोटी
टूंकमां ज्यां आगण शुद्धेवनी मूर्ति भिराजमान
छे त्यां यथाविध पूजा तथा आंगीथी शुद्धक्षित
करवामां आपी हुती।

अपोरे त्रणुने सुमारे हाजर रडेला बंधुओतु
प्रतिभोजनथी स्वामी वात्सल्य करवामां आ०युं
हुतुं। सर्वे 'शुद्धेवनी ज्य' नां जयदेवो
वच्चे छुटा पञ्चा हुता।

શ્રીયુત મોતીયંદ ગિરધરલાલ કાપડિયાનો સ્વર્ગવાસ.

ભાઈશ્રી મોતીયંદ શુમારે ૭૧ વર્ષની વૃદ્ધ વધે તા. ૨૭-૩-૫૧ મંગળવારના સવારના પંચત્વ પામ્યા છે.

ભાઈશ્રી મોતીયંદનો શહેર ભાવનગરના શ્વેતાંખર મૂર્તિપૂજક નૈન સંધ અને વીશા-શ્રીમાણી જ્ઞાતિના શેડ આણુંદળ પુરુષોત્તમના

દરમ્યાન ભાવનગરમાં આવેલા જે વર્ષતે આ સભા તરફથી રૂપાના કારકેટમાં માનપત્ર આપ્યું હતું. સુલ અને ધાર્મિક અને શિક્ષણ લઘુવયમાં પ્રાપ્ત કર્યું હતું અને તેમના વડીલ કડક શ્રીયુત કુંવરલુભાઈ, પિતાજી ગિરધરભાઈ, અને હાદા શેઠશ્રી આણુંદળ પાસેથી ધાર્મિક વારસો મળ્યો હતો.

આનદાન કુટુંબમાં તેમના પુત્ર શેઠશ્રી ગિરધરભાઈને લ્યાં સંવત ૧૯૩૬ ની સાલમાં જન્મ વધે હતો. આખું કુટુંબ ધર્મશ્રક્ષાળું હતું.

શ્રી મોતીયંદભાઈ લઘુવયથી જ શિક્ષણ દેવામાં ઉત્સાહી હતા. પાત્રીશ વર્ષ પહેલાં તેઓશ્રી ધી. એ. એલ. એલ. ધી. અને છેવટે સોલીસીટરની પરીક્ષા પસાર કરી લાડે તરત જ વકીલાત ધ્યેા શરૂ કરેલો હતો.

શ્રી મહાવીર નૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના માટે શ્રીમાન વિજયવલ્લભસ્વરૂપિશરળ જ્યારે મુંબાદમાં બિરાજમાન હતા લાડે તેમના પ્રેરણાભન અને અનુપમ પ્રયાસવડે સ્થાપના કરી લ્યારે જ શ્રી મોતીયંદભાઈએ તે સંસ્થાનું મંત્રીપદ સ્વીકાર્યું, અને તે સંસ્થા તેમના જીવનનું મુખ્ય ધ્યેય હતું તે ધણું વર્ષના પ્રયાસવડે પ્રાણીનાનિ હતી તેને આદર્શ શિક્ષણ સંસ્થા બનાવી અને તેની શાખાઓએ અમદાવાદ, પુના ઘોલી સમય નૈન શ્વેતાંખર મૂર્તિપૂજક સમાજને આવશ્યક જે વર્ષતે જરૂરિયાત હતી તે વર્ષતે જ સ્થાપન થઈ અને તેમાં ઉચ્ચ શિક્ષણ લઇ અનેક વિદ્યાર્થીઓ ડેઝ ડેક્ટર, કોઈ ધારાશાખી વગેરે જીતના ઉચ્ચ શિક્ષણ તે સંસ્થા મારફત વિદ્યાર્થીઓને મળવા લાગ્યું, અને હાલ પણ તેવું શિક્ષણ સંસ્થામાં ૨૦૦૬થી ૩૦૦ વિદ્યાર્થી લેતા હોવાથી ભારતમાં અગત્યનું પ્રથમ સ્થાન ધરાવે છે.

ભાઈશ્રી મોતીયંદને નાની ઉમરથી જ સંસ્કાર અને ધાર્મિક શિક્ષણ મળેલ હોવાથી ધંધામાં ધણું જ વ્યવસ્થા રહેવા છતાં નિરંતર દેવપૂજા, સામાયિક વગેરે આવશ્યક હિયા જીવન

सुधी करी. निरंतर सामाजिकमां साहित्य सेवा करी अने उपभिति लवप्रपञ्च, अर्थात् कृपकुम वगेरे ज्ञेवाना अनुवाहा करी समाज-उपर्योगी साहित्य पशु समाजने आयुः.

राष्ट्रिय सेवक होवाथी ते भाटे जेलयात्रा पशु लोगवी. त्यां पशु साहित्य रचयुः मुंबई कैरपेदेशननां सर्वथ थाई लोकसेवा करी, कायदाना सलाहकार पशु थया. वणी मुंबईमां जहेर संस्थाओना मेगावडा वगेरेमां हाजरा आपी त्यां पशु सलाहकार बनी ग्रेरणु पशु.

करता हुता. आयुः छवन सेवा भावनाथी ज छूया. तेमनां स्वर्गवासी नैन समाजे एक प्रभर विद्वान्, साहित्यकार, शक्ताणु आपक उरेखर शुभावयो छे.

आ सलाना तेचो धर्षां वर्षीथी लाईद भेभर हुता तेथी आ सलाने पशु एक विद्वान् नररत्ननी घाट पडी छे.

तेमनां पवित्र आत्माने अण्ड अनंत शांति प्राप्त थायो एम परमात्मानी प्रार्थना करीये छिये.

श्री श्रेयांसनाथ जिनेश्वरनुं सचित्र चरित्र.

पूर्वीयार्थ श्री मानतुंगसूरीश्वरज्ञ रचित शुभारे पाच हजार उपरांत श्लोक प्रमाण संस्कृत भाषामां रचेल आ अनुपम कृतिनो गुजरातीमां अनुवाद (अंथ) थाडा द्विसमां छपाई जशे. जीया कागणो, सुंदर गुजराती टाईगे, सुभारे साडात्रषुसे उपरांत पानायो, प्राचीन कलानी दृष्टिए सुंदर परिकर साथेनो, प्रक्षुतो झोटा, शासनदेव सहित प्रक्षुतो झोटा, श्री समेतशिखर निर्वाणु पाभ्याना वधतनो, मेहपर्वत ज्ञानाभिषेकनो, श्री समेतशिखर तीर्थना ज्यां प्रक्षुता यार कल्याणु थया छे ते, सिंहपुरी नगरना वर्णन सहितनो अने सुंदर कवर अडेटनो अने परम गुह्यदेवकी आत्मारामज्ञ महाराजनो सर्वं तत् कवर, ऐ कवर वगेरना आर्ट पेपर उपर सुंदर झोटायो साथे अने अलंकृत आधीरीग साथे प्रगट थशे. आ अंथमां व्याख्यांक सहाय आपनार पुण्यवंत लाभयशाणी श्रीमंत नैन बहेनो डे अंधुओनो पशु झोटा शुभनयरित साथे आ चरित्रमां आपवामां आवशे. सुकृतनी लक्ष्मीनो गानोद्धारज्ञानभिति भाटे अवश्य लाभ कोध पशु परम शक्ताणु आत्माये खास लेवा नेवुं छे. शुभनमां आयो गानभितिनो प्रसंग सुकृत लक्ष्मी अने पूर्वना पुण्ययोगे ज भणी शके छे.

श्री पार्थीनाथ प्रलु (सचित्र) चरित्र.

(धर्षी थाडा नक्लो सिलिके छे.)

परमात्मा श्री पार्थीनाथ प्रलु चरित्र. सचित्र (किंभत इ. १३)

आ श्री पार्थीनाथ प्रलु चरित्र सचित्र, सुंदर, आर्क्षुक अने आत्मकल्याणु साधनाइ होवाथी नैन समाजमां प्रिय थाई पडवाथी, जिज्ञासु नैन अंधुओ अने बहेनो आ चरित्र अंथ बेट भंगावे छे, नेथा हवे पछी नवा थनारा लाईद भेभर अंधुओ अने बहेनाये इ. १०१) लाईद भेभर झीना तथा इ. ७) श्री पार्थीनाथ प्रलु चरित्रना भणी इ. १०८) मोक्षी आपवे तेमने (सिलिकमां हुशी त्यां सुधी) लेट आपवामां आवशे.

Reg. No. B. 314

૧ મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર.

(ધર્ષી થોડી નકલો સિલિકે રહી છે.)

શ્રી માણિકયહેવસુરિ વિરચિત ભૂળ ઉપરથી અનુવાદ. સચિત્ર.

પૂર્વનો પૂષ્પયોગ અને શીવનું માદ્હારણ જાતી શ્રીદમયંતીમાં અસાધારણ હતું, એ અસાધારણ શીવના પ્રભાવવડેના ચ્યામલકારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ણનો સાથે નગરાજ પત્રે અપૂર્વ પતિમહિત, મતિજીવાલન, તે વખતની રાજ્યનીતિ, જાતી દમયંતીએ વન નિવાસના વખતે, આવતા સુખ દ્વારા વખતે ધીરજ, શાંતિ રાખી કેટલાએ મનુષ્યોને ધર્મ પમાડેવ છે તેની જાવલાલન ને તેમજ પુષ્પયુદ્ધનાં નગરાજના પૂર્વના અસાધારણ રોટા પુષ્પયુદ્ધના યોગે તેમના માદ્હારણ, મહિમા, તેમના નામ રમરણ્યથી મનુષ્યોને થતા લાભો વગેરેતું વર્ણન આ મંથમાં આપ્યું છે. બાજુ અંતર્ગત સુઝોખન કૃથાએ પણ આપવામાં આવેલી છે. હોર્મ ૩૬ પાના ૩૧૨ સુંદર અષ્ટરો, સુંદર બાઈડીંગ કરી કેંદ્ર સહિત હિંમત હા. ૭-૮-૦ પે.સે ૦૮ જુદું.

શ્રી વર્તમાન ચોવીશીના જીવેશ્વર ભગવંતોનાં સંક્ષિપ્ત (સચિત્ર) જીવન ચરિત્રો.

વિદાન પૂર્વયાર્દી શ્રી અમદેવદ્વાર્દીશ્વરજીએ સંવત ૧૩૪૬ ની સાલમાં મુળ સંદર્ભેત ભાષામાં રચેલ, શ્રી આદિચોવિશ્વાસ તીર્થીકર ભગવંતોના સંક્ષિપ્ત જીવન ચરિત્રો સચિત્ર શ્રી જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળામાં ધાર્મિક અભ્યાસ કરતા બાળક બાળિકાઓ સહેલાધ્રી સુખપાઠ (અહોદેથી) કરી શકે તેવા, જાદી અરદ અને દુંડા છે. તેનો યુજરાતીમાં થયેલ અનુવાદ સાથે શુમારે કાળિન બાર હોર્મ માત્રમાં સમાવેશ થઈ શકે તેવા છે; સાથે, (જીવેન્દ્ર ભગવંતો) ના ચાર રંગમાં શાસન દેવદેવીએ સહિતના હોટાએ, તેમજ પરમાત્માની નિર્વાણ ભૂમિના (તીર્થ, પર્વતો કે અન્ય રથ્યો) ના વિવિધ રંગના હોટાએ સાથે આ સભા બંધુ જ આકૃપાંક સચિત્ર અનુવાદ-શુજરાતી ભાષાંતર છપાવવા વિચાર ધરાવે છે. આ એક કલાકૃતિના અદ્ભુત નમુનો અનશે. એક હજાર કાપીના શુમારે ત્રણ હજાર કાપીયા ખર્ચ (સખત મેંધારારી હેઠાથી થાય તેમ છે.) આર્થિક સહાય આપનાર જૈન અંધુનો હોટો, જીવનવસ્તાત સાથે આપવામાં આવશે. અમારા લાઈફ મેમન્યરોને બેટ આપવા ઉપરાંત આર્થિક સહાય-આપનારની છચ્છા પ્રમાણે બાકીની તે ચરિત્ર શુદ્ધાનો બધ્ય કરવામાં આવશે. એક કરતાં વધારે શ્રીમંતું જૈનઅંધુએને તે લાભ લેવો હોય તો તેમ પણ સભા ધારણ પ્રમાણે સગવડ કરી આપશે.